

วัฒนธรรมแห่งการรักษาประโยชน์ส่วนรวม

ทุกท่านคงคุ้นเคยกับหลักธรรมนี้...

เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา

ความเมตตา คือ ความหวังดีต่อตัวบุคคล

ส่วนอุเบกขา คือ ความหวังดีต่อส่วนรวม

ความหวังดีต่อส่วนรวมหรือหวังดีต่อหลักการที่ต้องรักษาไว้ อุเบกขาข้อนี้จึงเป็นหลักธรรมสำคัญที่เป็นตัวแทนของปัญญาในการรักษาความสงบและประโยชน์ส่วนรวม ตัวอย่างเช่น นายชุ่มชามทำงานด้วยความประมาททำให้ตัวเองและส่วนรวมเสื่อมเสีย แล้วนายอ่อนข้อซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาปล่อยให้เรื่องนี้ผ่านไป เพื่อนร่วมงานที่มีกุศลในใจจะคิดว่า "เมื่อเขาทำได้ เราก็ต้องทำได้เหมือนกัน" ก็จะทำให้เกิดผลเสียต่อส่วนรวมในระยะยาว ดังนั้น ในความเมตตาจึงต้องมีความเด็ดขาด ต้องใช้อุเบกขานำทางจัดการปัญหาอย่างเป็นกลางเพื่อรักษาประโยชน์ส่วนรวม

วัฒนธรรมแห่งการรักษาประโยชน์ส่วนรวมนี้
เรารู้จักกันดีในนาม 'พรหมวิหาร 4'

#มองให้เป็นจะเห็นธรรมะ